

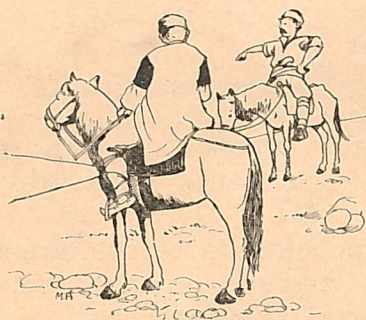

случи и съ мене преди деветдесетъ години. Като пушехъ тютюнь — изгорихъ си потуритѣ. Като разваляхъ едно гнѣздо, — две мъртви гарджета се замотаха въ краката ми и ме свалиха отъ брѣста, кждето бѣше гнѣздото имъ. А когато откраднахъ единъ звънецъ, той задрънка въ пояса ми и ме направи за срамъ. Това ме вразуми. То вразуми сега и децата ви. Хайде сега вървете си съсъ здраве!

Змей Горянинъ

И РАЗБОЙНИКА СЪ ДОБРО ПОБЕДИЛЪ

Имало единъ човѣкъ, който никога никому зло не правилъ. Еднѣжъ възседналъ хубавия си конь и тръгналъ за града. Пѣтътъ му минавалъ презъ една

гжста гора. Когато билъ срѣдъ нея, неочаквано се показалъ разбойникъ съ свирепо и страшно лице. Той яздѣлъ дръгливъ конь, който едва влачелъ краката си. Подъ кожата му могли да се преброятъ всичкитѣ му кости, само не и жбитѣ му, които били изпадали до единъ.

— Добрий човѣче, — казалъ разбойникътъ — имамъ много бърза и важна работа, а коньтъ ми е съвсемъ слабъ. Не искамъ да ти сторя никакво зло. Желая само да си размѣнимъ конетѣ.

Стресналъ се добриятъ човѣкъ, загледалъ се жално въ хубавия си конь и си мислѣлъ: — Конь мога да си купя пакъ нѣкога, но животъ — никога.

И, колкото да му било мжчно, изпълнилъ желанието на разбойника. Последниятъ възседналъ хубавия конь, изплющѣлъ съ камшика и се изгубилъ въ гората.

Ограбениятъ дълго стоялъ и мислилъ. Най-после превързалъ юздата на коня о самаря, подкаралъ го и казалъ: